

UNIÓ VALENCIANA TÈ LA CLAU

Partit a partit

Partit Popular. La nit del triomfalisme

■ Quan Eduardo Zaplana, després de fer-se pregar molt i desequilibrar els nervis del seu assessor Jesús Carrascosa, va arribar la passada matinada del dilluns al saló Alameda Palace de València, on se celebrava la festa principal del PP, es va trobar amb un públic lliurat, que el victorejava amb l'efusió frenètica de l'èxtasi devot. En aquesta ocasió, les enquestes no varen mentir. Els populars han augmentat de 31 escons a 42 en aquestes eleccions autonòmiques, fet que converteix Zaplana en president de la Generalitat. Tot i que no es podrà salvar de la imposició del pacte amb Unió Valenciana, que ha tret 5 escons. Un pacte que en la seua versió municipal ha procurat hores molt tenses al partit al consistori valencià. Però només així aconseguirà el PP la majoria necessària per a governar i evitar un pacte virtual PSPV-EU que podrien sumar 42 escons a les Corts. A l'àmbit municipal, no necessitaran repetir acord amb els regionalistes al cap i casal del Túria. El partit ha tret 17 regidors, 8 més dels que ja tenia, resultat que consolida Rita Barberà com a alcaldessa que governarà en clara majoria absoluta. I gràcies a això podrà exigir a Zaplana sucoses quotes de poder. Els populars han augmentat regidors també a altres grans ciutats del País Valencià, com Castellò, Alacant o Benidorm. La formació ha aconseguit un 40,98% dels vots vàlids, el que es tradueix en 2.137 regidors, un nombre que deixa el PSPV en un segon lloc, amb 1.998 regidors. El triomf del Partit Popular valencià va tenir el suport al Palace d'una ampla representació dels seus *supporters* més coneguts, com ara l'empresari i columnista esotèric Arturo Gil Terrón, el catedràtic Manuel Angel Conejero o la *drag-queen* del music-hall valencià Miguel Brass. Per a tots ells, i per als centenars de seguidors anònims del partit que invocaven la seua presència, Eduardo Zaplana va confeccionar un discurs previsible, exaltador i invocador de la concòrdia. Els crits dels seus fidels li provocaven, al llarg de tota la nit, un somriure estàtic, no exempt d'enigmes.

PSPV-PSOE. Cava al frigorífic

■ A diferència de la resta de partits, que havien programat el seguiment de l'escrutini fora dels seus quaters generals, el PSPV-PSOE s'havia quedat a casa. Al carrer d'Albacete, 37, on un optimista moderat havia proveït de cava el frigorífic. Però els resultats acabarien per fer innecessari el seu detall. La collita de vots del PSPV-PSOE era insuficient per a mantenir l'hegemonia. Després de la compareixença del secretari general dels socialistes valencians, Joan Lerma, que no va mostrar en cap moment els símptomes de la derrota en la cara, el gros dels periodistes destacats va abandonar la seu. Per terra havia quedat un paisatge de botelles de plàstic i els llums havien començat a apagar-se més prompte que mai. A la vista dels resultats, molts dels militants socialistes havien optat per anar-se'n a casa. No hi havia dubte que la sort del PSPV-PSOE havia canviat de signe després d'una dècada llarga en la cresta de l'ona. Amb 13 diputats menys, quedava definit un nou mapa ple d'interrogants que els pròxims dies hauran d'aclarir. El PSPV-PSOE, a pesar dels més de 600.000 vots aconseguits i d'haver escurçat distàncies amb el PP en comparació amb les eleccions europees, també havia perdut les tres capitals del País Valencià. Amb prou feines conservava alguns dels bastions històrics gràcies a hipotètics pactes amb EU o amb UPV. És el cas d'Elx, Alcoi, Gandia, Ontinyent, Elda o la Vall d'Uixó. També havia perdut una ciutat històrica per al socialisme: Xàtiva. El balanç del vice-secretari general, Joan Romero, era explícit. El fracàs dels municipis i les autonomies obeïa al condicionament estatal del vot. El PSPV-PSOE no havia pogut aïllar la campanya de les connotacions dels tràgics esdeveniments nacionals, a pesar que no eren extrapolables al País Valencià. Ara la nova realitat li exigeix una nova forma de política, una redefinició d'objectius i unes noves relacions amb les altres forces progressistes. El 28-M havia imprès una nova època en la història de la democràcia. La desfeta socialista, segons els observadors, accelerarà el procés de renovació que havia quedat paralitzat per la convocatòria d'eleccions. Mentrestant, el cava pot desactivar-se al frigorífic.

LA CLAU

■ **Unió Valenciana ha aconseguit, pels pèls ser la clau a les Corts Valencianes. Tàrsilo Piles manifestava fa uns dies a Madrid que "encara que els mestres facen vaga, aguantarem i, a més, estalviarem diners. Perquè per molt que s'encaboten, si a les Corts som decisius, ací no es torna a donar una paraula de català". L'amenaça il·lustra els rumors sobre la pretesa demanda d'UV sobre la Conselleria d'Educació per tal de donar el seu suport a Zaplana a les Corts Valencianes. Però això era abans de les eleccions.**

Altres observadors apunten, tanmateix, que el Partit Popular disposa d'una majoria suficient per a governar i que Unió Valenciana només li serà necessària en les reformes legislatives per la qual cosa els regionalistes, molt debilitats, haurien de conformar-se amb llocs de prestigi i decisió una mica més limitada, com direccions generals, però, potser, més vistosos, com una major presència en la Ràdio Televisió Valenciana.